

DEPREMİ FELAKETE DÖNÜŞTÜRDÜLER

**AKP-MHP
İKTİDARI GİTMELİ
SORUMLULAR
HESAP VERMELİ**

BİLDİĞİMİZ TÜRKİYE'NİN SONU, BİLMEDİĞİMİZ BİR ÖFKENİN BAŞLANGICI

ŞENOL KARAKAŞ

Pazarlık merkezli deprem, 10 ilde büyük yıkım yaratmışken, 20 Şubat akşamı Hatay'da iki büyük deprem daha gerçekleşti. Sismik hareketlilik devam ediyor.

An itibarıyla can kaybının 40 bini aştığı (Koordinatör vali kayıpları görünenin dört beş katı olarak tahmin etti), 100 binlerce insanın ve canlının öldüğü, yaralandığı ya da kaybolduğu bir felaketi yaşıyoruz. Bu yüzden sadece felaketin değil yarattığı sorunların da benzersiz olduğunu görmeliyiz. 1999 Marmara depremi sonrası biriken öfke, ardından gelen iki ekonomik kriz yarattığı fakirleşme ve dönemin hükümetinin yolsuzluklarına duyurulan kızgınlıkla birleşmişti. Bu toplumsal öfke, 2002 seçimlerinde sandıkta patlamıştı. O günlerin iktidarı yerle bir olmuştu. İktidar partisi yok olmuş, koalisyon ortakları meclise dahi girememişti. Milyonlarca insan depremin ve yoksulluğun hesabını sandıkta sormuştu.

Bugün ise yaşanan büyük felaketin ve devasa sorunların karşısında iktidarın pişkince açık ettiği vurdumduymazlığın sonucu olarak bildiğimiz Türkiye'nin sonuna geleceğimizi net bir şekilde söyleyebiliriz. Her açıdan bildiğimiz Türkiye'nin sonu bu. Siyasal, ekonomik, toplumsal, kültürel, yerleşim ve mimari açıdan, kentlerin inşası açısından, öfkenin büyüklüğü anlamında bildiğimiz Türkiye geçmişte kaldı.

Depremden önce Türk usulü başkanlık rejimi her açıdan dökülmekte ve toplumdaki kızgınlık tırmanmaktaydı. Son iki yıldır doğrudan bu rejimin ürünü olan ekonomik kriz zaten yoksulluğu yaygınlaştırmış ve kızgınlığın ölçeğini genişletmişti. Kayırmacılıkla, kaynakları sürekli olarak sermayeye aktarmasıyla, özgürlükleri kısıtlamasıyla, her yeri betona boğmasıyla, kendisini hukuksal kuralların üstünde görmesiyle, halkın acılarına her açıdan yabancı bir yönetici elitin insanları hakir gören yaklaşımlarının günlük rutin haline gelmesiyle birlikte bu rejim her yönde bir öfke birikimini neden oluyordu. Fakat Türkiye ve Suriye depreminin çapı ile oluşan tahribatın büyüklüğü daha önceki felaketlerle kıyaslanabilecek gibi değil.

Fakirlerin boğazındaki son lokmaya da gözünü dikmiş olan AKP-MHP koalisyonuna karşı kızgınlık, depremlerle beraber başka bir boyuta sıçradı. Bu boyutta eski Türkiye'nin yaşama şansı yok.

Sosyalistler, öncü işçiler, aktivistler eski Türkiye'ye karşı patlamaya hazır olan bu öfkenin bir parçası olmak zorunda. Artık her bir gün bu öfkenin sirayet edeceği alanların açığa çıkması ile tanımlanacak. Büyük tsunamiler tek bir dalganın gelip geçmesi ile değil sessiz ve derinden gelen su baskınının şiddeti ve büyüklüğü anlaşılana kadar her yeri yıkıma uğratması ile belli olur. İşçi sınıfı ve yoksulların önüne konan bentlerin tek tek yıkıldığını göreceğimiz günlere girdik.

AKP'siz Türkiye...

Bir başka açıdan daha bildiğimiz Türkiye'nin sonuna geldik. Artık, AKP'siz bir Türkiye'ye geçiş yaşanıyor. Böyle bir felaketin ardından tek bir üst yöneticinin bile istifa etmemiş olması, enkazın altında kalan insanlar için, canlılar için, toplum için devletin üzerimize çökmüş olması anlamına gelir. Oysa bu depremin cinayete dönüşmesinin siyasal bir sorumlusu var: AKP ve iktidar ortakları. Sorumluluklarını kabul edip istifa etmemeleri milyonlarca insanın gözünde yok hükmünde oldukları gerçeğini değiştirmiyor. Şimdi AKP-MHP liderliğinin aşıldığı başka bir döneme girildi.

Çöken merkez sağdır

Türkiye kapitalistleri arka arkaya gelen sağcı iktidarlara, devleti sadece yoksullara eziyet etmekte kullandıkları bir araç olarak ele almalarıyla, kamusal yarar diye bir dertlerinin olmamasıyla, devlet ve hükümetlerle beraber Cumhuriyet tarihi boyunca yaşanan felaketlerin sorumlusudur. AKP-MHP koalisyonu, sağdaki merkezi aşırı sağa çekerek demokrasi düşmanı bir OHAL rejimi inşa etti.

Deprem öncesi, deprem anı ve deprem sonrası aldığı tutumlarla bu sağcı merkez öyle değilmiş gibi davransa da siyasal olarak çöktü.

Sermayesiyle, yöneticileriyle, inşaatçısıyla, kolluk kuvvetleriyle, bütün bürokrasisiyle bu sağcı merkez halkı zerre kadar umursamadığını göstermiş oldu.

Türkiye'de merkez sağ aşırı sağdadır, merkez sol ise sağdadır. İktidarda ya da muhalefette olsun bu sağcı merkezle ilişkili olan her şeye karşı öfke daha da büyüyecek. Kemal Kılıçdaroğlu bunu anladığı için muhtemelen depremin ardından iktidarın yanında durmamaya özel bir önem gösterdi.

Yaratıcı bir mücadele

İktidarın ne kadar kural tanımaz olduğunu biliyoruz. Kendi çıkarları için hızlı ve çok esnek davranabiliyor. Toplumsal muhalefetin de bu yüzden daha yaratıcı, daha kolektif, daha esnek ve kararlı olması gerekiyor.

Deprem bir tartışmayı nihayete erdirdi. Bizi kurtaracak olan devlet değildir, bizi kurtaracak olan sermaye değildir. Bizi kurtaracak olan kendi kollarımızdır, işçi sınıfıdır. Arama kurtarma çalışmalarına katılan madenciler, belediye çalışanları, itfaiyeciler, ambulans şoförleri, hemşireler, cankurtaranlar, sağlık çalışanları, doktorlar, kepçe operatörleri, havaalanı çalışanları, karayolları çalışanları, kurtarma ve dayanışma örgütlenmelerinin çalışanları... Yani işçi sınıfı bu toplumdaki gerçek gücün nerede olduğunu dayanışma ağlarını örererek gösterdi. Evet, felaket ve yöneticilerin vurdumduymazlığı büyüktü ama ondan büyüğü işçi sınıfı aktivistlerinin, sendikaların her düzeyde inşa ettiği dayanışmaydı.

Bu dayanışma bugün de hala sürüyor.

Bu dayanışma, işçi sınıfı hareketinin merkezi koordinasyonu halini alırsa, mevcut muazzam öfkenin, sadece kayıplarımızı onarmaya yönelmesini değil, Bu aynı zamanda yaşayanların kaybettiklerine saygısını göstermesinin de yolu.

SEÇİMLER ERTELENEMEZ

Yüz binlerimizin çok ağır bedel ödediği bir deprem süreci yaşanıyor. Binlerce ev yıkıldı, on binlerce insan ve on binlerce canlı enkazın altında kaldı. Depremden kurtulan ama aç ve açıkta olan yüz binlerce insan var. Hayatını kaybeden insan sayısı 15 günde 48 bini geçti. Yaralı sayısı yüzbinleri buluyor.

Kayıpların çok ama çok daha fazla olacağını biliyoruz.

Deprem ilk üç günü ortada olmayan devlet yetkilileri bu sırada deprem karşısında paralyze olduklarını gizlemek için "Asrın felaketi" gibi tanımlar bulmak için toplantılar yapıyordu.

Hiç kimse bu depremin boyutlarını küçültmüyor. Deprem şiddetinin farkındayız. Ama şunu da biliyoruz, bir depremin bu kadar korkunç boyutlu bir felakete ve giderek

bir kitlesel cinayete dönüşmesinin nedeni depremin şiddeti değil.

Öncesinde ve sonrasında deprem olgusuna devlet iktidarının sorumsuz yaklaşımı depremin bir felakete dönüşmesine neden oldu.

Can kaybının ve yaralı sayısının bu kadar çok olmasının nedeni, siyasetçi-bürokrat ve inşaatçı/müteahhit koalisyonunun kâr-inşaat- rant merkezli düşüncesidir.

Deprem bölgesi olduğunu bilmesine rağmen, uzmanlar bu bölgede büyük bir depremin yaşanacağı konusunda sık sık uyarı yapmasına rağmen iktidarın bu gerçeklere hiçbir şekilde kulak asmamasıdır. Bölgede hiçbir tedbir almamasıdır.

Bu sorumsuzluk, depremin ilk birkaç saati, ilk birkaç günü yaşanan vurdumduymazlık-

la, koordinasyonsuzlukla, liyakatsızlık nedeniyle kurumların çökertilmesiyle birleşerek halkın ödediği bedeli daha da büyüttü.

Deprem ilk üç günü enkaz altındaki için çok yaşamsal ve hava koşulları depremin etkisini daha da ağırlaştırırken ne kurtarma ekipleri ne de devlet yetkilileri bir yardım sürecini koordine edebilecek durumda değildi.

Bu nedenle, bir "asrın felaketi"nden söz edilecekse, bu felaket, bu siyasal iktidardır.

Depremi hemen ardından iktidarın çeşitli sözcüleri seçimlerin ertelenmesinden söz ettiler. Önce Mayıs ayından Haziran ayına ertelenmesi gerektiği dile getirildi. Ardından bir yıl boyunca ertelenebileceği söylendi.

İlginc olan, bu konuyu AKP'liler açmış olmasına rağmen derhal başkalarını suçlamaya ve konuyu açmakla itham etmeye başlamaları.

Seçimlerin ertelenmesi, anayasal bir suçtur. Çünkü Anayasa'ya göre seçimler sadece savaş hali nedeniyle ve ancak bu nedenden kaynaklanan TBMM kararı ile 1 yıl ertelenebilir.

Ortada bir savaş yok. Savaşın yarattığına benzeyen bir yıkım var elbette ama bu yıkımın sorumlusu olan siyasetçi-bürokrat-müteahhit koalisyonu sorumluluklarının bedelini ödememek için seçimleri ertelemeye çalışıyor.

Seçimleri gündem yapmayın, hesap verin!

Seçimleri gündem yapmayın, yasalara uyun!

Kimi hangi yasaya uymaya çağırıyoruz diyenlere şunu söylüyoruz: Biz, sesimiz çıktığı sürece haklarımızı savunmak, bizim uymak zorunda olduğumuz söylenen yasalara, iktidar yetkililerinin de uymak zorunda olduğunu söylemek zorundayız.

Yasalar, anayasa maddeleri, iktidar yetkililerinin, sermaye gruplarının, bürokratların uymamama serbestisinin olduğu ama emekçilerin, yoksulların sorguladığında bile ağır bir şekilde cezalandırıldığı keyfi maddeler değildir.

Bu yüzden, bir kez daha altını çiziyoruz ve çağrı yapıyoruz: Seçimleri ertelemeyi tartışmayın, depremin bir felakete dönüşmesindeki sorumluluğunuzu itiraf edin!

Seçimleri tartışmayın, istifa edin.

Yüzbinlerce insanın felaketi yaşadığı bir sürecin sorumlularının hiçbirisinin istifa etmemesi akıl alır gibi değil.

Herkes gördü, hepimiz yaşadık.

Sorumluluklarımızdan kaçamazsınız.

DEPREMİN VAHİM BİLANÇOSU VE YIKIMIN NEDENLERİ

Büyük bir deprem yaşadık. Açıklanan son bilgilere göre; Türkiye'de göçmenler dahil 48 bin, Suriye'de 7 bin kişiyi kaybettik. 150 binden fazla yaralımız var.

Pazartesi günü bölgede yeni bir deprem daha oldu. Antakya, Defne, Altınözü ve Samandağ'da hayatını kaybedenler ve yaralılar var. Bu insanlar, çadır olmadığı için evlerine girmek zorunda kalmışlardı.

Yıkılan veya ağır hasarlı bina sayısı 160 bin, 400 bine yakın konut yıkıldı. Bir milyona yakın konut az ya da çok hasarlı.

Bölgeden en az 1,5 milyon insan başka illere göç etti. 200 bin çadır kurulmuş durumda, 1 milyon kişi çadırlarda yaşamaya çalışıyor. Ama çadır temini hala ihtiyaca cevap vermiyor. Özellikle göçmenler, kendi yaptıkları derme çatma barınaklarda kalmaya çalışıyorlar.

Deprem maliyeti 100 milyar doları bulacak. Bu yıl için bütçeye yükü en az 10 milyar dolar olacak.

Can kaybının ağır olmasında devletin en az 3 gün bölgeye müdahale edememesi etkili oldu. Tek adam rejiminde herkes cumhurbaşkanından emir bekledi. Daha sonra gelen yardımlar da koordinasyonsuzluk nedeniyle ihtiyaçları karşılamadı.

Erdoğan sivil toplumun, muhalif partilerin, belediyelerin gönderdiği yardımları engellemeye çalıştı, ama başaramadı. Herkes yardımları canla başla topladı ve ulaştırdı. AFAD bile "Yardımlara engel olmuyoruz, koordine ediyoruz" açıklaması yapmak zorunda kaldı.

Maraş'ta deprem olacağı 3 yıl önce söylendi

Bilim insanları bu bölgede depremin olacağını 3 yıldır söylüyor. Özellikle 2020 Elazığ depremi sonrasında Maraş-Hatay ekseninde deprem beklendiği, bu depremin şiddetinin 7,5'tan yüksek olacağı söylendi. Neredeyse saatini vermek dışında her şey söylendi, ama iktidar hiçbir tedbir almadı.

İçişleri Bakanı Soylu "depremi İstanbul'da bekliyorduk, hazırlıklarımızı orası için yapmıştık" diyerek sorumluluğu üzerinden atmaya çalışıyor. Yani ölen insanlara "yanlış depremde öldünüz" diyor.

Bilim insanlarının bu kadar uyarmasına rağmen deprem

Güneydoğu'da depremler meydana gelmeye devam ediyor

hazırlığı olarak hiçbir şey yapılmadığı, İTÜ'nün ön inceleme raporunda görülüyor. Rapora göre bölgede bina temelleri uygun zeminlerde ve uygun ölçülerde yapılmadı. İnşaatlarda kalitesiz malzeme kullanıldı. İmar afları yıkımları artırdı.

Deprem gerçeği

Öncelikle siyasetçilerin ve hepimizin kabul etmesi gereken bir gerçek var: Anadolu'da 13 milyon yıl önce oluşan bir deprem mekanizması var. Bu depremler daha milyonlarca yıl devam edecek. Nerede olacak diye korkuyla yaşayacağımıza, Türkiye'deki bütün kentleri deprem dirençli kentlere dönüştürmemiz gerekiyor.

1999 depremlerinden bu yana 23 yıl geçti, bu sürede bütün Türkiye deprem dirençli kentlere kavuşturulabilirdi, ama AKP iktidarı bu süreyi harcadı, doğru kullanmadı.

Doğru işler yapılsaydı, şimdi aynen Japonya gibi, ABD

gibi, Şili gibi bu sorunu unutturduk. Deprem olduğunda evimizden çıkmazdık, böyle çok büyük bir olay gibi de algılamazdık, bir iki kişi tesadüfen ölürdü. Şimdiki gibi onbinleri toprağa gömmezdik.

Deprem sonrası için hazırlıklarımız çok yetersiz

Kamu kurumları depreme 3 gün müdahale edemediler. Dördüncü günden itibaren yardımlar gelmeye, çadırlar kurulmaya başlandı. Onda da büyük bir koordinasyonsuzluk yaşandı. Özellikle ısınma sorunu hiçbir zaman çözülemedi. İnsanlar dondurucu soğukta enkazların kaldırılması, varsa yaşayan bir kişi, onun kurtarılması için beklediler, sonra da bölgeyi terk etmeye başladılar.

Hâlbuki toplanma alanlarının çok önceden oluşturulması gerekiyordu. Toplanma alanı boş arsa, bahçe, park değildir. Toplanma alanı demek acil durumda özel olarak hazırlanmış, halka önceden bildirilmiş, insanların gelmesi gereken yerlerdir. Oturacağı, karnını doyuracağı yerdir, buralarda ısıtma sisteminin, tuvaletlerin, banyoların olması gerekir. Kısa süre de olsa insanların bütün ihtiyaçlarının karşılanabileceği, önceden planlanmış, inşa edilmiş yerlerdir. Bunlar Japonya'da var ama Türkiye'de yok. Toplanma alanlarının bu şekilde yapılması gerekir, ama yok, olsaydı şimdi soğuktan donan insanlar görmezdik.

Deprem dirençli kentlerde yaşamak istiyoruz

"17 Ağustos bir milattır, bundan sonra hiçbir şey eskisi gibi olmayacak" denildi, ama değişen bir şey olmadığı gibi bazı alanlarda geriye gittik. Şimdi artık bu gidişatı tersine çevirmeliyiz. Deprem dirençli kentlerde yaşamak istiyoruz. Bunun için üzerimize düşeni yapmalıyız. Kaynakların deprem hazırlıkları için kullanılması gerekir. Bunu bugünden iktidarlardan talep etmeliyiz.

Bilim insanları bina yapımları konusunda radikal değişiklikler önermelidir. Artık betonarme bina inşaatına son verilmeli, ahşap ve çelik ağırlıklı binalar inşa edilmelidir.

Şu bilgi hepimizde var: Türkiye deprem ülkesi, bütün binalar depreme dayanıklı imal edilmek zorunda. Bunun için ne kadar kaynak harcanması gerekiyorsa o kadar harcanmalıdır. Bu konunun unutulmasına tahammül edemeyiz. Bu hepimiz için bir can güvenliği sorunudur.

IRKÇILIKLA MÜCADELE VE YALAN HABERLER

İrkçilerin en önemli özelliklerinden birisi yalan haber yaymaktır. Böylece kitlelerin iktidara yönelik tepkilerinin hedefini saptırırlar, iktidarı korurlar. İktidar için vaz geçilmez olmaya çalışırlar.

Maraş depremi sonrasında da bu gerçek hiç değişmedi.

Depremde binaların kolaylıkla yıkılması ve ortaya büyük can kayıplarının çıkmasının sorumlusu açıkça bilim insanlarını dinlemeyen, güvenli konutlar inşa edilmesi için gerekli tedbirleri almayan AKP iktidarıdır. Ve kâr etmek için malzemenin çalan, projeyi uygulamayan müteahhitlerdir.

Ama ırkçılar daha depremin ikinci gününden itibaren AKP iktidarının sorumluluğunu gizlemeye, konuyu Suriyeli göçmenlere getirmeye başladılar.

İrkçilikla mücadelede bu yalanları teşhir etmek önemli bir görevdir.

Bu yalan haberlerin bazıları şöyle:

8 Şubat'ta Hatay Spor Kulübü başkanı Ethem Sunar, Tele1 TV'de, "Suriyeliler Hatay'a gelen yardım mallarını yağmalıyor, Hataylıların elinden zorla alıyorlar" yalanını ortaya attı.

10 Şubat'ta ırkçı Ümit Özdağ, paylaştığı bir videoyla Cumhurbaşkanı Yardımcısı Fuat Oktay konuşurken, bir Suriyelinin

AFAD görevlisinin telefonunu çaldığını iddia etti. Hâlbuki itham ettiği kişi bir yardım görevlisiydi ve kendi telefonunu cebinden çıkarıyordu, Özdağ hakkında soruşturma açıldı.

10 Şubat'ta İrkçi Ümit Özdağ 'Suriyeliler Fenerbahçe tırını yağmaladı' yalanını ortaya attı. Fenerbahçe kulübü yalanladı.

12 Şubat'ta Masterchef yarışması birincisi Uğur Kardeş "Afganlar deprem bölgesinde kol kesip altınları alıyor" yalanını ortaya attı, tutuklandı.

AGRESİF DIŞ POLİTİKA ÇÖKTÜ

Enkaz altındaki kurtaran Yunanistan ekibi üyeleri

OZAN TEKİN

Milliyetçiliğe göre tarih farklı ulusların arasındaki rekabet ve güç hiyerarşisi tarafından belirlenir. Deprem ise asıl olanın farklı uluslardan sıradan insanların bu yaşamdaki ortak çıkarları olduğunu gösterdi.

6 Şubat günü sabaha karşı 04:17'de olan deprem Türkiye'de 10 milyondan fazla insanın yaşadığı 10 şehri sarstı. Depremden hemen bir saat sonra 4. seviye alarm ilan edildi. Bu, uluslararası yardım çağrısını da kapsıyordu. Ve hemen bunun ardından onlarca ülkeden Türkiye'de yardım seferberliği başladı. İnsani yardımlar, arama ve kurtarma çalışmaları, sahra hastanesi kurma gibi birçok alanda çalışan 80'den fazla ülke 7 binden fazla personelle çalışmalara sahada katkı verdi.

Türkiye'nin son birkaç yıldır izlediği agresif dış politika, "yerli milli" söylemler, "Mavi Vatan" tezleriyle komşuların düşman ilan edilmesi gibi birçok gelişmeye rağmen, deprem sonrası gösterilen uluslararası destek muazzamdı. İlk yardıma koşanlar arasında, AKP-MHP iktidarının düşman olarak kodladığı Ermenistan'dan

ve Yunanistan'dan gelen ekipler vardı. Hükümet sık sık "Atina'ya füze atarız" tehditleri savururken, "bir gece ansızın gelebiliriz" derken, Yunanistan'dan sınıf kardeşlerimiz Türkiye'deki farklı halklardan depremzedelerin yardımına koştu ve olanca güçleriyle hayat kurtarmak için uğraştılar. Benzer şekilde Ermenistan'dan gelen ekipler de, Türkiye defalarca Azerbaycan-Ermenistan geriliminde taraf olmuşken ve savaşa bizzat müdahale etmişken, insanlığın temel bir gereğini yerine getirerek Türkiye'deki yoksulların acısını kendi acıları olarak görüp yardıma koştu.

Oysa faşist MHP'nin de bir parçası olduğu iktidar bloku, yıllardır Mavi Vatan teziyle etrafımızdaki herkesin bize düşman olduğunu anlatıyor. Yunanistan'a karşı Doğu Akdeniz'deki gaz arama çalışmalarını ve adaların konumu üzerinden saldırı gıgide tırmandırılıyor. Libya'nın yalnızca yarısını kontrol edebilen bir hükümetle bölgedeki hiçbir ülkenin tanımadığı anlaşmalar imzalanıyor. Bütün bunların hepsi "Türk'ün Türk'ten başka dostu olmadığı", dolayısıyla güç yoluyla "çıkarlarımızın" korunması gerektiği

söylenerek yapılıyor. Benzer şekilde Ermenistan'la bundan 15 yıl önce esen daha ılımlı rüzgarların yerine düşmanlık politikası esas alınıyor. Suriye'nin kuzeyindeki Kürtler sürekli askeri operasyon arayışında bulunması gereken "milli güvenliğe tehdit" unsurları olarak görülüyor.

Depremde ise hem Türkiye'nin farklı kimliklerden halkları, Türkler Kürtler, mülteciler el ele vererek hayatlarını kurtarmak için ortak bir mücadele veriyorlar. Buna dış ülkelerden gelen yardım ekipleri de katılıyor. Milliyetçiliğin çizdiği yapay sınırlar ve ayrımlar unutuluyor, sıradan insanların, emekçilerin dayanışması öne çıkıyor.

Üstelik bu, asıl olarak devletler arası diplomasiye dayanan sınırlı bir dayanışma. Bir de farklı coğrafyalarda işlerin kontrolünün işçi sınıfına geçtiğini, aşağıdan inisiyatiflerin belirleyici olduğunu düşünelim. Burada tüm halkların yaralarını sarmak için çok daha muazzam bir enerji ve seferberlik ortaya çıkacaktır. Sosyalizm mücadelesi bu yüzden enternasyonalisttir, farklı uluslardan ve ülkelerden işçilerin çıkarlarının farklı uluslardan ve ülkelerden patronlara, sermaye sahiplerine

karşı ortak olduğunu savunuruz.

Devletlerin bütün milliyetçi kışkırtmalarına rağmen, halkların dayanışması böyle zor dönemlerde esas oluyor. Nasıl ki bundan birkaç yıl önce Yunanistan'da yaşanan yangınlara karşı Türkiye işçi sınıfı, sendikalar ve tüm demokratik kurumlar dayanışma için elinden geleni ortaya koyduysa, şimdi de bir benzeri komşu ülkelerdeki sınıf kardeşlerimiz tarafından yapılıyor. Öyle ki, Ermenistan'la 30 yıldır kapalı olan sınır kapısından insani yardım geçiriliyor.

Depremden çıkarmamız gereken sonuçlardan biri de Türk milliyetçiliğinin bölücü argümanlarına karşı enternasyonalizmin işçi sınıfını birleştiren ruhunu baskın hâle getirmenin ne kadar önemli olduğu. Bunun pratikteki karşılığı ise iktidardaki aşırı sağcılığın içe kapalı savaşçı anlayışını geriletme, Doğu Akdeniz'den Suriye'ye savaş politikalarının terk edilmesine yönelik bir basınç oluşturmak, Yunanistan'dan Ermenistan'a, Suriye de dahil tüm komşu ülkelerle diyalog ve diplomasiye dayalı barışıl bir dış politikanın hayata geçirilmesini savunmak.

UZAKTAN EĞİTİME HAYIR!

Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi öğrencilerinin protestosu

Deprem sebebiyle üniversitelerde uzaktan eğitime geçilmesi ve KYK yurtlarının boşaltılması tepkilerle karşılandı. Eğitim Sen uygulamaya karşı dava açarken, İstanbul, İzmir ve Ankara'da üniversite öğrencileri protestolar düzenledi. On binlerce boş konut varken, oteller boş dururken eğitime göz dikilmesi kabul edilemez. Bazı öğrencilerin dönecek bir evi kalmadı, kimileri için ise

eve dönmek güvenli değil. Üniversite öğrencileri aileleriyle yaşamaya zorlanıyor, özellikle kadın ve LGBTİ+ öğrenciler için bu yeni bir zorluk demek. Depremzedelerle dayanışmanın yolu üniversiteleri kapatmak, yurtları boşaltmak değil, otelleri, boş konutları depremzedelere açmaktır.

GÖRÜŞ
Roni Margulies

UZAYDAN GELEN GÜÇ

"Birkaç gündür sosyal medyada dolaşan video hakkında çok soru geliyor. Bu kısa video benim çok önce bir strateji enstitüsünde verdiğim konferanstan alıntı. Dünya yörüngesinde konuşlanıp kullanıldığında küçük bir şehri haritadan silebilecek silah sistemini anlatmıştım."

Serdar Hüseyin Yıldırım 2019 yılından beri Türkiye Uzay Ajansı Başkanı. Söz konusu videoda bu silah sistemini şöyle anlatmıştı:

"Böyle bir silah projesi çalışıldığını ben gördüm. Hem de çok basit. Şu elektrik direkleri var ya sokaklarda. O direkler kadar, yani yaklaşık 7-8 metre, 10 metre yüksekliğinde metal çubuklar. Bildiğin çubuk. İçinde hiçbir şey yok, patlayıcı yok, hiçbir şey yok. Ama titanyum alaşımı, sert malzemeden çubuk. Bunları uyduya yerleştiriyorlar. Oradan hedefleyerek dünyaya fırlatıyorlar. Böyle, bir kazık gibi, ucu da sivri. Geliyor mesela, Allah korusun, bir yere düşüyor işte, isim vermeyelim şimdi, felaket senaryosu olmasın, ama yere çarptığı anda yerin beş kilometre derinine kadar nüfuz ediyor. Öyle bir hızla geliyor. Ve 7-8 şiddetinde bir deprem oluşturuyor bu çarpmanın etkisiyle. Orada ne varsa yerle bir oluyor. Bakın burada hiç silah yok, patlayıcı yok, bomba yok. Basit bir çubuk. Ama öyle bir güç var işte, uzaydan gelen. Ve bunu ne görme şansın var, ne savunma şansın var, ne durdurma şansın var."

İnternetteki zıvalıkların doğruluğunu yanlışlığını kontrol eden teyit.org'a göre, Yıldırım bu iddiaları iki yıl önce Stratejik Düşünce Enstitüsü'nde düzenlenen 'Türkiye'nin Uzay Stratejisi' konulu bir konferansta dile getirmiş.

Yine teyit.org'a göre, böyle bir silah elbette yok. Ama 'savaşçı uydular' kavramı "uzun yıllardır bilim kurgu evreninde sıkça konu ediliyor."

Türkiye'nin "uzay stratejisini" belirleyenler belli ki hayali bir bilim kurgu evreninde yaşıyor. Stratejinin temelini de yalanlar ve komplo teorileri oluşturuyor.

Benzer yalanlar ve komplo teorilerine göre, yabancıların oluşturduğu depremden yine yabancılar, göçmenler, mülteciler yararlanıyor.

Ümit Özdağ gibi ırkçılar tarafından şöyle yalanlar yayılıyor örneğin: "Suriyeliler Fenerbahçe TIR'ını yağmaladı." Fenerbahçe'nin yardımlarını koordine eden Genel Sekreter Burak Çağlan Kızılhan bunu hemen yalanlıyor: "Bu haberin hiçbir şekilde doğruyu yansımadığını söylemek istiyorum. Biz hem TIR şoförüyle görüştük hem oradaki kontak kurduğumuz kişimizle görüştük. Zaten dağıtımın yapıldığına dair bir video da paylaştık. Bu haber kesinlikle doğru değildir."

Keşke Türkiye'nin uzay stratejisi saçma sapan insanların elinde olmasaydı da Ümit Özdağ gibilerini uzaya fırlatabileydik.

HAYVAN, YAŞAM, ÖZGÜRLÜK İNİSİYATİFİ KURULDU

Ekonomik kriz derinleşirken, bir de Türkiye tarihinin en büyük depremiyle sarsıldık. Krizin faturasını çalışanlara yüklemeye çalışan patronlar ve hükümet bu sefer de faturayı dayanışma örgütleyenlere, muhalefete, yoksullara, göçmenlere, öğrencilere, kadınlara, LGBTİ+'lara kesmeye çalışıyor. On binlerce insan ve hayvanın hayatını kaybetmesine neden olan deprem değil, doğayı devasa bir inşaat alanına çeviren rant politikasıdır. Sebepi başka yerde aramamız isteyenlere karşı sesimizi çıkarmanın şu anda tam zamanı.

Biz yükselen nefret dalgasına yabancı değiliz. Otoriterleşme ile el ele giden baskı ve nefret politikaları sadece insanları değil hayvanları da vuruyor. Özellikle sokak hayvanları üzerinden yürütülen nefret kampanyası sebebiyle hayvan cinayetlerinde ciddi bir artış yaşanıyor.

Konya'daki barınak katliamında örneğini gördüğümüz gibi barınaklar içler acısı hâlde ve hayvanlara işkence yapılan toplama kamplarına çevrilmiş durumda. Özellikle sokak köpekleri hedefe konularak yürütülen nefret kampanyası sebebiyle sokak hayvanlarının bu toplama kamplarına gönderilmesi planlanıyor. Barınaklar aynı zamanda ekolojik yıkımı da beraberinde getiren bir rant kapısına dönüşmüş durumda. Doğal alanlar, barınak inşaatı adı altında müteahhitlere peşkeş çekiliyor. İnsanlar tarafından işlenen bazı cinayetlerin hayvanlar hedef gösterilerek üzeri örtüldüğü gibi, hayvanlara işkence eden ve öldürenler de cezasızlıkla ödüllendiriliyor.

Tüm bu tablo depremle beraber daha da ağırlaştı. Henüz arama kurtarma çalışmaları bitmeden enkazlar kaldırılmaya başlandı, sayısız insan ve hayvanın akabeti bilinmiyor. Tüm canlılar oradaki gönüllülerin çabalarına terk edilmiş durumda.

Bu duruma rağmen hemen her yerde sıradan insanlar, tüm güçlerini birleştirmiş durumda. Bir yandan insanlar için yardımlar toplanırken, hayvan hakları aktivistleri de sahada sürekli olarak bölgedeki hayvanları dışarı çıkarmak, tedavi ettirmek, onlara geçici ve kalıcı yuva bulmak için çaba sarf ediyor.

Bütün bunlar olurken hâlihazırda uygulanmayan 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanunu'nda değişiklik yapılmak isteniyor. Kanunun 6'ncı maddesine göre sokak hayvanları eğer kötü durumdaysa rehabilite etmek, kısırlaştırmak ve ya tedavi etmek amacıyla kısa bir süre barınakta tutulabiliyorlar. Bu işlemler bittiği zaman sokak hayvanının alındığı yere geri bırakılması gerekiyor. Hükümet, bu maddeyi ortadan kaldırarak hayvanları barınaklara hapsedmek istiyor. Depremle beraber unutturulmaya çalışılan gerçeklerden biri de bu olacak. Bunun unutulmasına izin vermemeliyiz. Ankara'da kurulan Hayvan, Yaşam, Özgürlük İnisiyatifi bir bildiri yayımlayarak insan ve hayvanların kurtuluşunun ortak olduğu perspektifiyle mücadeleye çağırıyor. Bildiride

öne çıkarlar:

Biz, sokak hayvanlarının hisseden, seven, üzülen, arkadaşlık kuran bireyler olduğunu biliyoruz. Hayvanların kurtuluşu ile insanların kurtuluşu ortaktır. Hayvanların katledilmesine ve hapsedilmesine karşı mücadele etmeden kendi özgürlüklerimizi de koruyamayız. Bu sebeple herkesi bu özgürlük mücadelesine katılmaya çağırıyoruz.

- İnsan ve hayvanların yaşamını koruyamayan yetkililer hesap vermeli, yıkıma yol açan politikaların tüm sorumluları yargılanmalıdır.

- Depremde insan hayatı kurtaran hayvanların hayatı kadar, kurtarmayanlarınki de değerlidir.

- 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanunu, Hayvan Hakları Kanunu'na dönüştürülmeli, bu temelde genişletilmeli ve uygulanması sağlanmalıdır.

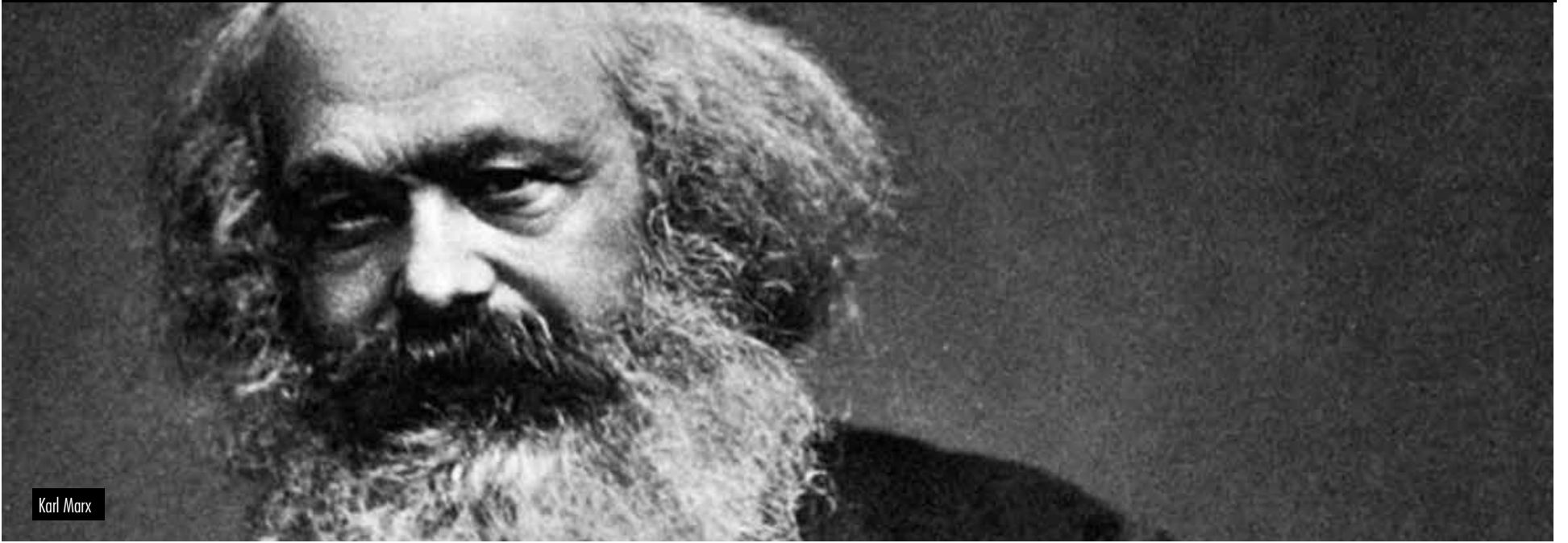
- Hayvanlara dönük şiddet eylemlerinde cezasızlığa son verilmeli, belediyeler başta olmak üzere sorumluluklarını yerine getirmeyen yetkililer hakkında etkin, caydırıcı, adli ve idari yaptırımlar getirilmelidir.

- Sokakta yaşayan hayvanların yaşadıkları yerde karşılaştığı sorunlar ortak yaşam kültürüne bağlı kalınarak çözümlenmelidir.

- Hayvan satışı derhal yasaklanmalıdır.

- Bu talepleri kabul eden herkesi bizimle birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.

MARX İŞÇİ SINIFINI NASIL KEŞFETTİ?

Karl Marx

İşçilerin kendilerini özgürleştirmeleri gerekiyor. Joseph Choonara, radikal siyasete bu zor kazanılmış ve en özgün katkıyı vurgulamamız gerektiğini belirtiyor. Yazı dizisinin 1. bölümü:

Karl Marx her ne idiye, kesinlikle ilk anti-kapitalist olduğunu iddia edemeyeceğinin farkındaydı. Saint-Simon, Charles Fourier ve Robert Owen gibi ütöpik sosyalistler Marx'tan çok önce kapitalizme duydukları nefreti dile getirmişlerdi. Marx ve Frederick Engels için onlar, Engels'in "ideal bir toplumun hayal gücü yoluyla uydurulması" dediği şeyle uğraşan gerçekten de işçi sınıfının ilk büyük teorisyenleriydiler.

Marx'ın sınıf mücadelesini keşfettiği de iddia edilemez. Bir dizi düşünür, kapitalizmin yıkılmasını savunmasa da, bu düşünceye çoktan ulaşmıştı. 1848'de devrimle yıkılmadan önce Fransa başbakanı olan François Guizot, sınıflar arası mücadeleyi tarih yazılarının merkezine yerleştirmişti. Fransız Devrimi'ne giden yolda, burjuvazinin öncülere olan kentli burjuva sınıfının yükselişini ve feodal egemen sınıflarla yaşadıkları çatışmalarının izini süren Guizot, tarihin itici gücünü bu çatışmalardan aldığı ileri sürmüştü.

Zaten 1845'te Marx, işçi sınıfı ve mücadeleleri hakkında yeni bir anlayış geliştiriyordu. Çünkü Engels'le birlikte Marx'ın ilk kez farkına vardığı ve sistematik olarak ayrıntılandırdığı şey, proletaryanın eşsiz devrimci potansiyeliydi. Bu, yoktan var edilen bir keşif değildi. Kristof Kolomb'un Amerika'yı

"keşfine" daha çok benziyordu: orada zaten yaşayan insanlar vardı. Marx ve Engels sadece sınıfın öğretmenleri değillerdi; önce işçi sınıfının mücadelelerinden dersler çıkarmaları gerekiyordu.

Marx'ın siyasi sorularla ilk ilgisi, 1830'ların sonlarında ve 1840'ların başlarında felsefe öğrencisiyken başladı. Genç Hegelciler olarak bilinen filozof Georg Hegel'in haleflerinden bazıları, yazılarından radikal sonuçlar çıkarıyorlardı. Hegel'in felsefi sistemi karmaşıktır ve anlamı, ortaya çıkışından beri tartışılmaktadır, ancak özünde filozofun dediği gibi "Gerçek olan her şey rasyoneldir; ve rasyonel olan her şey gerçektir." Rasyonel, o zamanlar Almanya'da çok büyük bir güç olan baskıcı Prusya devleti ve bürokrasisi ile özdeşleştirilebilir. Alternatif olarak, feodal siyasi yapıları parçaya parçaya eden ve liberal fikirleri kıtaya yaygın Fransız Devrimi'nin radikal dürtüsüyle de tanımlanabilir.

Bir çağda rasyonel görünen şey, bir başka çağda, rasyonelliğinin geçici ve kısmi olduğu teşhir edildiğinde yıkılabilir. Engels'in ifadesiyle, "Ama Hegelci felsefenin gerçek önemi ve devrimci karakteri tam da burada yatıyor, o, insan düşünce ve eyleminin kesinliğine ölümcül bir darbe indirdi." Ayrıca Hegel, görünüşte tutarlı olan sistemlerin içerdiği çelişkileri, değişimin motoru olarak görmüştür.

Bu, o zamanlar bir ulus devlet olamayan ve İngiltere gibi ülkelerdeki endüstriyel kapitalizmi yaşamamış Almanya'nın, muhafaza-

zakarlığına ve geri kalmışlığına karşı çıkan radikal entelektüeller için bariz bir çekiciliğe sahipti. Radikallikeri, birçok Genç Hegelciyi bir dizi siyasi soruyla yüzleşmek zorunda kaldıkları demokrasi hareketine sokacaktı.

1842'de Marx, Prusya'daki en radikal demokrat gazete olan Rheinische Zeitung'da gazeteci olarak kariyerine başlıyordu. Çok sonraları, "1842-3 yıllarında kendimi madde çıkarlar olarak bilinen şeyleri tartışmak zorunda kaldığım için utanç verici bir durumda buldum" diye düşündü. Bu, siyasi tartışmalarda söz konusu olan sosyal gerilimlerin giderek daha fazla belirginleşmesine yol açtı. Odun hırsızlığı, kaçak avlanma ve toprak bölünmesi yasaları gibi konuları ele alan bir dizi makale üzerinde çalışan Marx, bu tartışmalardaki farklı konuları giderek "her sınıfın karakteristik görünümü" ile özdeşleştirdi.

Rheinische Zeitung, radikal içeriği nedeniyle artık yetkililerin dikkatini çekiyordu. Rakip bir dergi, onu komünizmle flört etmekle suçladı. Marx itiraz etti: "Rheinische Zeitung, komünist fikirlerin pratik gerçekleştirmelerini arzulamak şöyle dursun, bugünkü biçimleriyle teorik geçerliliğini bile kabul etmiyor." Yine de, artık geniş çapta tehlikeli bir aşırılık yanlısı olarak görülen Rheinische Zeitung ve editörü için zaman tükenmişti. Ancak Marx'ın Paris'e sürgünü, onu çok daha gelişmiş bir sosyalist hareketle buluşturdu. Fransız sosyalistlerin ve Alman göçmen gruplarının toplantılarına şevkle katıldı.

Marx'ın düşüncesindeki değişim, 1843 ve 1844'ün başlarındaki bir dizi yazısına yansır. Marx, devrimi savunmaya ve işçileri Almanya'daki mücadelenin anahtarı olarak tanımlamaya başlar. İşçilerin çektiği acılara ve bu perişan kitleyi felsefenin entelektüel silahıyla kaynaştırma gerekliliğine vurgu yapıyordu: "Peki Almanyanın kurtuluşunun gerçekleşme olasılığı nerede? Cevap veriyoruz: evrensel acıları nedeniyle evrensel bir karaktere sahip radikal zincirleri olan bir sınıfın oluşumunda. Bu kurtuluşun başı felsefedir; kalbi proletaryadır."

Yine de bir yıl içinde, Marksizmin en temel kavramı - işçilerin kurtuluşu - belirginleşmeye başladı; ancak mevcut sosyalist literatür çok yardımcı olamadı. Marx'ın düşüncesinin gelişimi üzerine seçkin çalışmasını "Karl Marx'ın Devrim Teorisi" başlığıyla yayınlanan Hal Draper şuna dikkat çekiyor: "O tarihlerde bilinen herhangi bir istisnası olmaksızın ilk sosyalist ideologlar, yeni düzenin, kitleler için 'iyilik yapacak' yardımsever seçkinler tarafından yukarıdan bir sosyalizmle kurulacağını savunuyorlardı."

Marx, işçi hareketinden ders almak zorundaydı.

► Yazının 2. bölümü sonraki sayıda

LGBTİ+'LAR DEPREMDE DE AYRIMCILIĞA UĞRUYOR

ATILLA DIRİM

Ayrımcılık deprem bölgesinde de eksik olmadı. Özellikle göçmenler en başından beri yağmacılıkla suçlandı, haklarında nefret kampanyaları düzenlendi, hatta sokak ortasında linçe kadar varan olaylar yaşandı. Keza LGBTİ+'lar da aynı şekilde büyük bir ayrımcılıkla karşı karşıya kaldılar. Kurulan çadırlara alınmadılar, alınmalar taciz ve kötü muameleyle karşılaştı, başta hormon olmak üzere ilaç talepleri AFAD tarafından karşılanmadı, hatta bölgeyi terk etmek istediklerinde dahi yola çıkartılan araçlara alınmadılar ve bölgeyi kendi imkânlarıyla terk etmek zorunda kaldılar.

Diyarbakır Barosu LGBTİ+ Hakları Komisyonu, deprem sonrasında toplanma alanlarında yaptığı saha çalışmalarında; uyuz gibi salgın hastalıkların görüldüğünü, tedavi ve ilaca erişimin kısıtlı olduğunu, personellerin erkek olması sebebiyle kadın ve LGBTİ+ bireylerin ihtiyaçlarını dile getiremediğini tespit etti.

Deprem anında Maraş'ta bulunan bir trans kadın olan Ece, yaşadıklarını şöyle anlatıyor: "İnsanlara gidip bir şey söyleyemiyordum. Normal hayat akışında görünür bir transım. Ama o durumda gidemiyordum çünkü sutyenim bile yoktu. Tepkileri üzerime çekmekten korktum. Depodayken tekrar deprem oldu. Dışarı çıktım, yolda beklemeye başladım. Bu sefer elektrik direkleri

yıkılmaya başladı. Üçüncü gün artık açlık ve susuzluktan bayılacak hale gelince dışarı çıktım. Ayağımda ayakkabım yok, çıplak ayağım. Yemek ve su dağıtılan bir yere gittiğimde insanların yüzündeki öfkeden korktum. Bana bakıyorlardı. Başıma bir iş gelmesin diye ancak yarım şişe su alıp geri döndüm. O anda cinsel kimliğini mi düşünecekler demeyin, maalesef düşünüyorlar. İnsanlar öfkelenince, çaresiz kaldığımda ilk hedefleri sen oluyorsun. Sana güçleri yetiyor."

LGBTİ+ dernekleri ve örgütleri depremden hemen sonra hızla bir araya gelerek, dayanışma ağları oluşturmaya başladılar. İstanbul merkezli "LGBTİ+ Dayanışma Ağı", Ankara merkezli "Ankara LGBTİ+ Dayanışma Ağı", depremde LGBTİ+'lar için hem bölgeye yardım gönderiyor, hem de bölgeden ayrılışı örgütüyor ve diğer illere gelen LGBTİ+'lar için güvenli yaşam koşulları sağlamaya çalışıyor. Ankara'da siyasi partiler, sivil toplum örgütleri ve sendikalar tarafından kurulan "Deprem Dayanışma Ağı"nın içinde de LGBTİ+ dernekleri yer alıyor.

Depremde LGBTİ+'lar bölgeden ayrıldıklarında, geldikleri yerlerde de ayrımcılık ve nefretle karşılaşabiliyorlar. Bu yüzden kalacak güvenli yerlerin, iş imkânlarının ve daha da önemlisi, yaşadıkları derin acı, korku ve endişeden bir nebze olsun sıyrılmalarını sağlayacak bir yoldaşlık dayanışmasının sağlanması büyük bir önem arz ediyor.

DÜNYAYI BİRLİKTE DEĞİŞTİRELİM

Sosyalist işçi gazetesini yayınlayan DSİP üyelerinin savunduğu temel fikirler:

AŞAĞIDAN SOSYALİZM

► Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

REFORM DEĞİL DEVRİM

► İçinde yaşadığımız sistemin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur. İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir. Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

KADINLARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur. Toplumsal cinsiyetçiliğe taviz veren, kadınların özgür olmadığı bir sosyalizm olmaz, kadınların bugünkü mücadelesi ve sosyalizm olmadan da kadınlar nihai özgürlüğü kazanamaz.

ENTERNASYONALİZM

► Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar. Tek bir ülkede sosyalist devrim ancak bu devrim bir dünya devrimiyle desteklenmediği ölçüde sosyalizme doğru ilerleyebilir.

IRKÇILIĞA DURDE!

► Sosyalistler ırkçılığa ve milliyetçiliğe karşıdır. Irkçılık tazviz verilebilecek bir fikir değildir.

LGBTİQ+LARIN ÖZGÜRLÜĞÜ

► LGBTİ+'ların özgürlük mücadelesi tüm ezilenlerin özgürlük mücadelesinden bağımsız düşünülemez. Sosyalistler bu mücadelenin en önünde yer alırlar.

SAVAŞA HAYIR!

► Bizler tüm savaşlara karşıyız. Aynı zamanda biliyoruz ki kendi egemen sınıfını savunan, aynı zamanda antikapitalist olmayan bir antiemperyalizm milliyetçiliği savunmak anlamına gelir ve milliyetçiler gerçekten savaş karşıtı olamazlar.

HALKLARIN EŞİT KOŞULLARDA KARDEŞLİĞİ

► Sosyalistler bütün ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar, bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

İKLİM KRİZİ KAPİTALİZMİN ÜRÜNÜDÜR

► Hem iklim değişimini durdurmak hem de nükleer, kömür, petrol, gaz gibi tehlikeli ve kirlili enerji kaynaklarının kullanılmasını engellemek, işçi sınıfının sosyalizm mücadelesinin temel bir ögesidir.

STALİNİZM SOL DEĞİLDİR

► SSCB, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir. İşçilerin ücretli emek sömürüsüne maruz kaldığı, aşağıdan yukarıya doğru işleyen özyönetim organlarının ortadan kaldırıldığı ya da olmadığı, dolayısıyla işçi sınıfının siyasal iktidarı kolektif bir şekilde ellerinde toparlayamadığı rejimler sosyalist rejimler olamaz.

DEVİRİMCI PARTİ

► Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

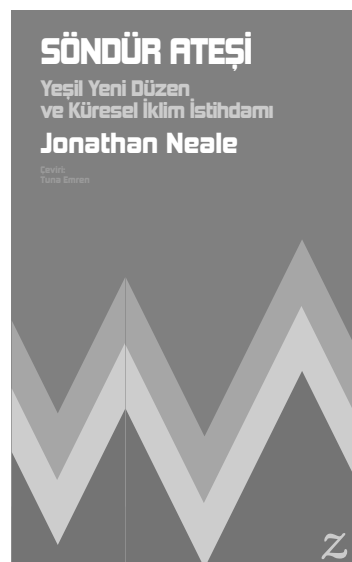
► Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır.

► İşçi sınıfının kurtarıcılara ihtiyacı yoktur. Sosyalizm, işçi sınıfının kendi eylemi, kendi mücadelesinin ürünüdür.

Siz de bu fikirleri savunuyorsanız, Devrimci Sosyalist İşçi Partisi'ne üye olarak antikapitalist bir odağın inşasına katkı verebilirsiniz!

YENİ ÇIKTI
Z YAYINLARI
GAZETE
DAĞITIMCIMIZDAN
İSTEYİN

DAYANIŞMA YAŞATIR

Emek güçlerinin, sivil toplum güçlerinin depremin olduğu kentlerdeki depremzedelerle yardımlaşmak ve dayanışmak için gösterdiği çaba çok önemliydi. Eğitim-Sen'de bu örgütlenmeyi ilmek ilmek ören bir dayanışma ağı oluşturdu. Birazcık da olsa acıların iyileştiğini görmek, bir araya gelip neler yapabileceğimizi konuşmak, bu felakete yol açan ihmaller zincirini sorgulamak, taleplerimizi tartışmak, aslında bu yıkımın nedeninin ve sonucunun siyasi bir karşılığı olduğunu paylaşmak önemliydi. Özellikle böyle dönemlerde örgütlü olmanın değerli olduğunu bir kez daha gösterdik.

Bütün Eğitim-Sen şubeleri depremin olduğu günün hemen arkasından önemli bir yardım merkezi oldu. Birçok eğitim emekçisi kolilerce giysi, temizlik, kuru gıda vs yardım malzemesi hazırladı. Koliler insan zinciriyle kamyonlara yüklendi. Halen bölgede en önemli ihtiyaç barınma. Çadır, ısıtıcı, kuru gıda, iç çamaşırını en çok duyulan ihtiyaçlar.

Sendikadan birçok kişi deprem bölgesine gitti, KESK acil

merkezinde yardım çalışmalarına katıldı, bölgedeki depremzedelerle iletişim halinde oldular, onların yiyecek, içecek, giyecek ihtiyaçlarının giderilmesi için çalıştılar.

Eğitim Sen, eğitim emekçileri ve veliler için, "Deprem Travması Yaşayan Çocuklara Nasıl Yaklaşılmalı?" konulu bir kitapçık hazırladı.

Pandemi döneminde okulların uzun süre kapalı kalması ve uzaktan eğitimin olumsuz psikolojik etkileri hala atlatılmamışken, üniversiteler için alınan uzaktan eğitim kararının geri alınması için, YÖK'e çağrı yaptı.

Buraya gelen veya bölgede kalan depremzedelerle ilgili işlerin planlanması ve ilişkilerin organize edilmesi için komisyonlar kurulup, dayanışmaya devam edilecek.

Berna (Eğitim Sen üyesi)

DEPREM SONRASI GÖÇMENLERLE DAYANIŞMA SAĞLADIK

Deprem herkesi vurdu, ama göçmenleri çok daha fazla etkiledi. En az 7 bin göçmen öldü, on binlercesi yaralandı. Pek çok vatandaş deprem sonrası bölgeyi hızla terk ederken, göçmenler 2 gün boyunca yasak olduğu için buldukları illerden ayrılmadılar.

Göç İdaresi, büyük tepkiler ve itirazlar sonucu, ancak 2 gün sonra göçmenlerin deprem bölgesinden ayrılmasına izin verdi.

Deprem sonrası yardım faaliyetleri göçmenlere çok sınırlı ulaştı. Halbuki bölgede yaşayan 1,5 milyon Suriyeli göçmenin evi diğer evlere göre çok daha kalitesizdi, çok daha fazla yıkıma uğradı.

Ama pek çok yardım kuruluşu göçmenlere yardım dağıtmakta isteksiz, hatta açıkça ayrımcı davrandı, dav-

ranmaya devam ediyor.

Depremin 13. günü Maraş'tan seslenen bir yardım görevlisi "her türlü zorluğa göğüs geriyorum, ama 'Suriyeli çocuklara ekmeğe vermeyin, aç kalsınlar' diyenlere artık tahammül edemiyorum" dedi.

Bütün bu olumsuzluklar içinde DSİP olarak bölgede önceliğimiz göçmenlerle dayanışmak oldu. Topladığımız aynı ve nakdi yardımları göçmenlere ulaştırdık.

Bölgeden ayrılmak zorunda kalan göçmenlere bulduğumuz illerde barınma imkânları oluşturamaya çalıştık. Yine maddi olarak destek verdik. Dayanışma yaşatır sloganının hayata geçmesi için bütün gücümüzle çalışıyoruz.

BİZİ ARAYIN SOSYALİST İŞÇİ'YE ULAŞIN!

İstanbul
Kadıköy: 0536 2196341
Şişli: 0 555 637 24 50
Fatih: 0 536 219 63 41
Ankara: 0 535 884 21 22
İzmir: 0 507 555 02 72
Akhisar: 0 544 327 04 45
Antalya: 0 536 335 10 19
Antep: 0 533 627 30 25

Bursa: 0 507 727 50 45
Çanakkale :05324623804
Dersim: 0 543 447 24 15
Edirne: 0 539 429 17 58
Malatya: 0 534 982 59 26
Samsun: 0 551 450 64 52
Sivas: 0 533 515 28 24
Soma: 0 532 693 70 57
Tekirdağ: 0533 233 41 50